

متن کامل بیانیه سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران

در

شورای حکام آژانس بین المللی انرژی اتمی

۲۳ شهریور ۱۳۹۱ (۲۰۱۲ سپتامبر)

بسم الله الرحمن الرحيم

آقای رئیس،

همکاران محترم،

اجازه دهید سخنانم را با تبریک به شما برای به عهده گرفتن ریاست این نشست شروع کنم و اطمینان همکاری کامل هیئت خود را به شما می‌دهم. همچنین مایلم به نمایندگان جدید خوش آمد گفته و برای دوستانمان که ما را ترک کرده‌اند، بهترین آرزوها را داشته باشم.

آقای رئیس،

خود را موظف می‌دانم که قدردانی خود را از حمایت دائمی و اساسی جنبش عدم تعهد در دهه اخیر در خصوص دفاع از حق مسلم ایران برای استفاده صلح آمیز انرژی هسته‌ای را ثبت کنم. تلاش این جنبش برای صلح و خلع سلاح و برای ایجاد عدالت از طریق مساعدت با ارزشش به سازمان‌های بین‌المللی یک رکورد بی‌سابقه و یک فصل طلایی را در تاریخ جنبش عدم تعهد به ثبت رسانده است. خرسندم که یک کتاب در خصوص این تاریخ طلایی جنبش عدم تعهد شامل مجموعه بیانیه‌ها و اعلامیه‌های جنبش عدم تعهد از سال ۲۰۰۳ را به شما هدیه بدهم.

آقای رئیس،

در آغاز مایلم از سخنان رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران که بر گرفته از سخنرانی افتتاحیه ایشان در اجلاس سران و روسای دولت‌های جنبش عدم تعهد طی اجلاس شانزدهمین نشست سران جنبش عدم تعهد در ۳۰ اوت ۲۰۱۲ در تهران می‌باشد، نقل قول کنم:

«جمهوری اسلامی ایران استفاده از سلاح هسته‌ای و شیمیایی و نظائر آن را گناهی بزرگ و نابخشودنی می‌داند. ما شعار «خاورمیانه عاری از سلاح هسته‌ای» را مطرح کرده‌ایم و به آن پایبندیم. این به معنی چشمپوشی از حق بهره‌برداری صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای و تولید سوخت هسته‌ای نیست. استفاده

صلاحآمیز از این انرژی، بر اساس قوانین بینالمللی، حق همه کشورها است. همه باید بتوانند از این انرژی سالم در مصارف گوناگونِ حیاتی کشور و ملتshan استفاده کنند و در اعمال این حق، وابسته به دیگران نباشند. چند کشور غربی که خود دارنده سلاح هسته‌ای و مرتكب این کار غیرقانونی‌اند، مایلند توان تولید سوخت هسته‌ای را نیز در انحصار خود نگه دارند. حرکتی مرموز در حال شکل‌گیری است تا انحصار تولید و فروش سوخت هسته‌ای را در مراکزی با نام بینالمللی ولی در واقع در پنجه چند کشور محدود غربی، تثبیت و دائمی کنند.»

آقای رئیس،

نمایندگان محترم،

جامعه بینالمللی محق است که از وضعیت واقعی در خصوص سیاست و فعالیت‌های هسته‌ای ایران مطلع باشد. اطلاعات تحریف شده و جهت دار برخی از سرویس‌های اطلاعاتی و رسانه‌ای غربی با انجیزه‌های سیاسی، سردرگمی و سوء تفاهم‌هایی را ایجاد کرده است. اجازه بدھید بعضی عناصر را برای تنویر نمایندگان محترم و عموم مردم فهرست کنم:

۱- جمهوری اسلامی ایران هرگز در پی برنامه سلاح هسته‌ای نبوده و نیست. از زمان پیروزی انقلاب اسلامی ایران، همان سیاست مبتنی بر آموزه‌های اسلامی کاملاً ثبیت شده است. بلاfacله بعد از انقلاب، امام خمینی بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران در یک سخنرانی عمومی بیان داشت - که اینجانب آن را نقل می‌کنم: «اگر آنها به ساخت سلاح‌های عظیم اتمی و غیره ادامه دهند ممکن است باعث تخریب دنیا شود و آسیب بزرگی به ملت‌ها برسد. هرفرد، در هر جایی که هست نویسنده‌گان، روشنفکران، عالمان و دانشمندان در سراسر جهان باید مردم را از این خطر آگاه کنند تا توده‌های مردم خود در برابر این دو قدرت بایستند و مانع از گسترش این سلاح‌ها شوند»

بخش مربوطه سخنان رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران در شانزدهمین اجلاس سران جنبش عدم تعهد در تهران در ماه آگوست به شرح ذیل است:

«من تأکید می‌کنم که جمهوری اسلامی هرگز در پی تسلیحات هسته‌ای نیست و نیز هرگز از حق ملت خود در استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای چشم‌پوشی نخواهد کرد. شعار ما «انرژی هسته‌ای برای همه و سلاح هسته‌ای برای هیچکس» است. ما بر این هر دو سخن پای خواهیم فشرد و می‌دانیم که شکستن انحصار چند کشور غربی در تولید انرژی هسته‌ای در چارچوب معاهده عدم اشاعه، به سود همه کشورهای مستقل و از جمله کشورهای عضو جنبش عدم تعهد است.»

۲- بر اساس سیاست فوق الذکر، اگرچه ان.پی.تی قبل از انقلاب تصویب شده بود اما ما به تعهد به آن ادامه دادیم.

۳- انبوهی از ادعاهای با انگیزه سیاسی، که اتهام عدم پایبندی به تعهدات ان.پی.تی را در بردارد، واقعیت‌ها را از سال ۲۰۰۳ پوشانده است. این واقعیت است که ایران تا سال ۲۰۰۳ کد اصلاح شده ۳/۱ که از سوی شورای حکام توصیه شده بود را امضاء نکرده بود. بنابراین ایران هیچ تعهدی برای ارائه گزارش در خصوص تاسیسات غنی سازی نطنز و رآکتور تحقیقاتی آب سنگین (IR40) قبل از ضرب العجل ۱۸۰ روز پیش از تزریق مواد هسته‌ای نداشته است.

۴- چون ایران پروتکل الحاقی را تا ۲۰۰۳ امضاء نکرده بود، هیچ تعهدی برای ارائه گزارش در خصوص تولید آب سنگین در ارakk و دادن اطلاعات در خصوص معادن اورانیوم نداشته است. با اینحال ایران داوطلبانه این کار را انجام داد و آن را برای دو سال و نیم اجرا کرد. اما بعد از مداخله غیرقانونی شورای امنیت سازمان ملل، دولت بر اساس دستور مجلس، اجرای پروتکل الحاقی و کد اصلاح شده ۳/۱ را تعلیق کرد.

۵- اگرچه بیش از هفت هزار نفر روز بازرسی شامل بیش از یکصد نفر روز بازرسی سرزده از سال ۲۰۰۳ بدون هیچگونه مانعی انجام شده و اینکه هیچ انحرافی بسمت اهداف نظامی یافت نشده است، ولی هنوز پرونده باز است. چرا؟ آیا یک دستور کار پنهانی وجود دارد؟ مسلمًاً بله.

معدود کشورهای غربی علی الخصوص آمریکا در تلاشند تا آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را به یک نگهبان صرف سازمان ملل برای تحمیل بازرسی‌هایی با حداکثر مداخله جویانه تبدیل کنند و به حوزه امنیت ملی کشورهای در حال توسعه به بهانه مسئله هسته‌ای ایران وارد شوند.

باید به این واقعیت‌های تلخ توجه کرد که این کشورهای غربی، کشورهای دارای سلاح هسته‌ای هستند که خود از بازرگانی‌های آن. پی.تی معاف هستند و لذا تقویت پادمان آژانس تاثیری بر آنها ندارد.

حتی نامیدکننده‌تر، ساختار موجود شورای حکام است. جایی که کشورهای غربی اکثریت کرسی را در شورا دارند بنابراین تصمیماتی که هیچ تاثیر منفی روی خود آنها ندارد ولی تعهدات اضافی با عواقب امنیتی جدی روی کشورهای در حال توسعه دارد را با شیوه اکثریت ساده و حتی به قیمت تقسیم کردن شورای حکام، تصویب می‌کنند.

۶- در نتیجه مقاومت جمهوری اسلامی ایران همراه با حمایت ضروری اعضای خانواده جنبش عدم تعهد که مبتنی بر اصول این جنبش است، تلاش‌های متعدد جهت نهادینه ساختن هنجارهای غیر قانونی و ایجاد بدعت برای کشورهای در حال توسعه خنثی شده است. برای مثال، تلاش دولت بوش برای تاسیس یک کمیته ویژه در خصوص پادمان در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به منظور کنترل آژانس از واشنگتن یا نیویورک که نهایتاً پس از دو سال با شکست مواجه شد را به همه یاد آوری می‌کنیم.

۷- نیت پشت اجرای توطئه‌های فوق الذکر با هدف تغییر کامل وظیفه پادمانی آژانس از اجرای پادمان با محوریت مواد هسته‌ای به پادمانی بر مبنای اطلاعات جاسوسی می‌باشد.

آقای رئیس،

بررسی انتقادی گزارش اخیر مدیرکل تحت عنوان سند اطلاع رسانی (INFCIRC) منتشر خواهد شد. اجازه دهید که تنها به چند نکته اساسی اشاره کنم:

الف- مدیرکل گزارش می‌کند که آژانس قادر به راستی آزمایی عدم انحراف هسته‌ای اعلام شده از سوی ایران می‌باشد. آژانس باید گزارش کند که هیچگونه عدم انحراف مواد هسته‌ای برای اهداف نظامی را نیافته است و بنابراین همه مواد هسته‌ای اعلام شده صلح آمیز می‌باشند. همانطور که در گزارش سالیانه (SIR2011) منعکس شده است.

ب- گزارش دهی در خصوص اطلاعات ریز محرمانه فنی که توسط بازرسان دریافت می‌شود همانطور که ما در گزارش مدیر کل توجه می‌کنیم، امنیت ملی و اجرای فنی را به دلیل تهدیدها و خرابکاری‌های نظامی و سایبری به مخاطره می‌اندازد. این شیوه باید متوقف شود.

ج- به شدت توصیه می‌شود که کشورهای عضو، دبیرخانه را به مباحث سیاسی همچون تعلیق غنی‌سازی، اجرای پروتکل الحاقی و کد اصلاح شده ۳/۱ دخالت ندهند. به دبیرخانه توصیه می‌شود که تنها گزارش کند که آیا تعلیق اجرا می‌شود یا نه، آیا پروتکل الحاقی و کد اصلاح شده ۳/۱ اجرا می‌شوند یا نه، آیا مواد هسته‌ای اعلام شده برای اهداف نظامی منحرف شده‌اند یا نه، نه یک کلمه بیشتر و نه یک کلمه کمتر. بر اساس موافقتنامه پادمان، دپارتمان مربوطه فقط آنچه را کشور عضو اظهار می‌دارد را راستی آزمایی می‌کند.

د- ایران در مناسبت‌های مختلف طی ۱۰ سال اخیر بعد از انجام کار فنی فشرده با آژانس ثابت کرده که کلیه ادعاهای جعلی و ساختگی بودند. برخی از آنها به اعتبار آژانس آسیب رسانده‌اند.

کافی است تنها دو نمونه یادآوری شود:

۱- ادعاهای در خصوص وجود معدن اورانیوم و یک کارخانه غنی سازی در محلی در جنوب ایران، که بعد از بازرسی‌های شدید ثابت شد که توالتهای کارگرانی می‌باشد که سنگ‌ها را به لنگرگاه حمل می‌کنند.

۲- همینطور ادعای در سال ۲۰۰۳ ثابت شد که اصطبل‌های احشام در یک حومه تهران است و آنطور که سازمان سیا ادعا کرده بود یک کارخانه غنی سازی اورانیوم نیست.

آقای رئیس،

علیرغم همه تجربیات گذشته که به یک فرآیند به ظاهر بی‌پایان منجر می‌شود، ما با این حال تصمیم گرفتیم که یکبار دیگر به منظور آنکه اثبات کنیم که همه ادعاهای در خصوص ابعاد نظامی احتمالی آن طور که توسط مدیرکل در ضمیمه گزارش نوامبر ۲۰۱۱ گزارش شد بی‌پایه هستند، با آژانس کار کنیم.

ما همانطور که مدیرکل تایید کرد، گفت‌وگوهای فشرده‌ای داشتیم. چرا هنوز نهایی نشده است؟

۱- لازم است ثبت کنیم که بعد از ماهها مقاومت، عاقبت تیم آژانس برای کار روی متنی به منظور تحويل اسناد مربوطه توسط آژانس موافقت کرد. اما در آخرین لحظه گفت‌وگوها در آگوست ۲۰۱۲ تیم

آژانس متن موافقت شده را در برآکت قرار داد و به این ترتیب مجدداً بن بست ایجاد شد. لذا ایران را نباید برای عدم موقبیت گفت و گوها سرزنش کرد.

۲- یادآوری می‌شود که آژانس دو بار در سال‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵ از پارچین بازدید کرد و معاون سابق مدیرکل اظهار داشت که پارچین بخشی از تاریخ است. همچنین اطلاع می‌دهم که طی گفت و گوهای فوریه ۲۰۱۲ در تهران ما پیشنهاد کردیم بمنظور انجام ماموریت با انعقاد مداریته تا مارچ ۲۰۱۲ و اجرای آن از جمله با شامل کردن بازدید از پارچین، گفت و گوها را تشديد کنیم. معهداً پس از گفت و گوها و ترتیبات آرام در تهران، موضوع با بیانیه مطبوعاتی آژانس حتی قبل از آنکه تیم به وین بازگردد، سیاسی شد و فضا به مخاطره افتاد. اگر اینگونه نشده بود، هفته بعد از آن، تیم آژانس می‌توانست از پارچین بازدید کند. هشدار می‌دهم که در پرداختن به موضوعاتی که با امنیت ملی مربوط می‌شود باید دقت داشت و نباید سیاسی کاری کرد.

۳- تیم آژانس با یک انتظار مشروع، که همچنین توسط مدیرکل سابق و جنبش عدم تعهد در چندین بیانیه تایید شد، یعنی تحويل مدارک به ایران حداقل آنهایی که به ادعاهای خصوص فعالیت‌های انجام شده توسط ایران مربوط است، موافقت نکرده است.

۴- تیم آژانس بطور کامل نگرانی‌های ما را در خصوص امنیت ملی در متن پیشنهادی با توجه به این واقعیت تلخ که اسامی دانشمندان ما در فهرست تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل و اتحادیه اروپا هستند و ترور عزیزان ما و همچنین تهدید مستمر به حمله توسط رژیم مت加وز صهیونیستی اسرائیل، لحاظ نکرده است. ما نمی‌توانیم یک چک سفید بدھیم و به راحتی راه را برای حملات هموار کنیم.

۵- آخرین ولی نه کمترین، تحریک مستمر و تقابل در شورای حکام توسط تعدادی کشور غربی با استفاده ابزاری از آژانس است. همه ما شاهد چنین رویکرد و رفتار خصم‌های در این نشست هستیم که علیرغم همکاری فشرده ایران با آژانس، قطعنامه ارایه می‌شود.

نتیجه گیری:

الف- پرونده هسته‌ای ایران به دلیل ادعاهای تعداد اندکی از کشورهای غربی و نه به دلیل بازرگانی‌های عادی که مطابق با کلیه گزارش‌های مدیرکل سابق و کنونی بدون هیچ مانعی انجام می‌شوند و گزارش‌ها

بطور مکرر حاکی از آن است که آژانس قادر به ادامه راستی آزمایی خود می‌باشد و هیچ مدرکی دال بر انحراف مواد هسته‌ای به اهداف نظامی یافت نشده است، هنوز مفتوح است.

ب- تحریم‌ها، حملات سایبری، اقدامات تروریستی علیه دانشمندان هسته‌ای و تهدید به حمله علیه تاسیسات هسته‌ای؛ همگی عزم ملت بزرگ ایران را برای صیانت از حق مسلم برای استفاده‌های صلح آمیز از انرژی هسته‌ای از جمله غنی سازی جزم می‌کند.

گزارش‌های مدیر کل در خصوص بازرگانی‌های مستمر ثابت می‌کند که قطعنامه‌ها و تحریم‌های مرتبط که به ظاهر توقف غنی سازی و ماشین‌های سانتریفیوژ را هدف قرار می‌دهند، هیچ تاثیری نداشته است. بر عکس، تشدید غنی سازی و تنفر مردم نسبت به آنهایی که تحریم‌ها را تحمیل کرده‌اند را می‌توان مشاهده کرد.

دولت‌های کشورهای غربی که تحریم‌ها را تحمیل کرده‌اند باید به مردم خود و جامعه بین‌المللی حقیقت را بگویند.

واقعیت این است که آمریکا و برخی کشورهای اروپایی تحریم‌ها را علیه مردم ایران و نه علیه غنی سازی ایران وضع کرده‌اند. چراکه همه قطعات ماشین‌های سانتریفیوژ در داخل ساخته می‌شود و از خارج وارد نمی‌شود.

ج- ما بدون آنکه در خصوص امنیت ملی خودمان مصالحه کنیم، آماده‌ایم که با آژانس همکاری کنیم و کار را برای نهایی سازی سریع تسهیل کنیم، مشروط بر اینکه متلاش شویم که تلاش‌ها با هدف بستن پرونده ایران است و دنبال یک فرآیند بی‌پایان نیست.

د- جمهوری اسلامی ایران کاملاً به تعهدات خود مطابق با ان.پی.تی متعهد است. ایران هرگز بر سر حق مسلم خود برای استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای شامل غنی سازی برای اهداف صلح آمیز تحت پادمان جامع آژانس سازش نمی‌کند.

۵- ما مصمم هستیم با حسن نیت و عزم سیاسی، مذاکرات را با گروه ۵+۱ ادامه دهیم. به همه یادآور می‌شوم که در اجلاس دوم استانبول، ایران با قبول اینکه موضوع هسته‌ای ایران در بین موضوعات دستور کار باشد، مصالحه بزرگی را انجام داد.

در آن اجلاس روی سه عنصر اصلی توافق شد.

۱- ان.پی. تی یک اساس است

۲- حق ایران برای استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای به رسمیت شناخته می‌شود.

۳- فرآیند، مبتنی بر رویکرد متقابل و گام به گام است.

بنابراین هردو طرف در خصوص همه موضوعات با ماهیت جهانی و منطقه‌ای و همچنین موضوع هسته‌ای ایران خود را متعهد کردند که گامهای متقابل بردارند. نیاز به گفتن نیست که گامها باید هم وزن باشند.

و- با توجه به آنچه در بالا بیان شد اینجانب به همه طرفهای ذیربط اکیداً توصیه می‌کنم که از مخاطره انداختن محیط سازنده که در هر دو مسیر، برای ایران و آژانس و برای ایران و گروه ۵+۱ برای یک حل و فصل دوستانه لازم است، پرهیز کنند. قطعاً قطعنامه پیشنهادی وضعیت را پیچیده می‌کند و همکاری ایران و آژانس را به مخاطره می‌اندازد. این یک خطای محاسباتی دیگر خواهد بود که حاکی از فقدان درک صحیح از فرهنگ و تمدن عمیق ماست. ما به فشار تن در نخواهیم داد. بی تردید گفت و گو و مذاکرات بدون پیش شرط، همراه با احترام متقابل و مبتنی بر رهایی سریع از شورای امنیت تنها راه حل می‌باشد.

متشرکرم.